การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดูดซับไอออนของโลหะหนัก จากเปลือกส้มโอและเปลือกทุเรียน

ชนกานต์ ข้ำชู¹, รติมา อุทานนท์¹, สุกฤตา เลขวิสุทธิ์¹

กรรณิกา อินพินิจ²

¹นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาคม, E-mail: lpk36284@loeipit.ac.th
²ครูโรงเรียนเลยพิทยาคม, E-mail:

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการดูดซับไอออนของโลหะหนักโดยเปรียบเทียบชนิดของตัวดูด ซับ ได้แก่ เปลือกส้มโอ เปลือกทุเรียน และเพกติน โดยทำให้เปลือกส้มโอและเปลือกทุเรียนแห้งมีขนาดเล็กลงด้วยการปั่น หยาบ ในปริมาณ 2 กรัม แล้วนำผงที่ได้ไปแซ่ในสารละลายเลต(II)ในเตรตความเข้มข้น 0.1 โมลต่อลิตร ปริมาตร 70 มิลลิลิตร เป็นเวลา 20 ชั่วโมง แล้วนำสารไปกรองผ่านกระดาษกรอง จากนั้นนำสารละลายที่ได้จากการกรอง ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ผสมสารละลายโพแทสเซียมไอโอไดด์ความเข้มข้น 0.2 โมลต่อลิตร ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ทิ้งไว้ 15 นาที นำสารละลายไป กรองเพื่อเอาตะกอนที่ได้จากการกรองไปชั่ง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับไอออนของโลหะ จากผลการทดลอง พบว่า เปลือกส้มโอ เปลือกทุเรียน และเพกตินมีประสิทธิภาพในการดูดซับไอออนของโลหะหนัก โดยเปลือกส้มโอมี ประสิทธิภาพในการดูดซับไอออนของโลหะสูงที่สุด เนื่องจากมีน้ำหนักของตะกอนน้อยที่สุด ซึ่งมีค่าน้ำหนักตะกอน เท่ากับ 0.3824 กรัม รองลงมาคือเปลือกทุเรียนมีค่าน้ำหนักตะกอนเท่ากับ 0.3904 กรัม ส่วนเพกตินสามารถดูดซับไอออนของโลหะ หนักได้น้อยที่สุดโดยมีค่าน้ำหนักตะกอนเท่ากับ 0.4062 กรัม

คำสำคัญ: ส้มโอ, ทุเรียน, เพกติน, ไอออนของโลหะ